

Reflexe předsednictva současného stavu česko-lichtenštejnských vztahů

Koruna Česká cítí povinnost se opětovně vyjádřit k současné situaci v česko-lichtenštejnském sporu. Zhruba před třemi týdny jsme byli svědky kulminace veřejně probíhající diskuse, k níž se schylovalo zhruba od setkání prezidenta Petra Pavla s J. J. dědičným princem Aloisem z Lichtenštejnu na Valném shromáždění OSN. Tato diskuse byla ve svém základu vyvolána prohlášením prezidenta Petra Pavla, který vyjádřil podporu poslednímu smírnému návrhu ze strany knížecího domu Lichtenštejnů.

Podotýkáme, že tento návrh byl předložen za situace, kdy náš stát čelí řízení před Evropským soudem pro lidská práva ve Štrasburku. A je velmi pravděpodobné, že směřuje k ponižujícímu fiasku, kdy bude zkonstatováno, že celý ústavní systém tohoto státu se snažil zakrýt a zpětně posvětit kolosální úřední krádež polo-komunistické Třetí republiky a rozhodoval vědomě v rozporu se zásadami práva a spravedlnosti (důvody tohoto předpokládaného výsledku jsme se podrobněji zabývali v prohlášení ze dne 5. června letošního roku, dostupné zde: [Prohlášení Koruny České k nálezů Ústavního soudu ve věci majetku knížat z Lichtenštejnu – Koruna Česká \(korunaceska.cz\)](http://korunaceska.cz)).

Zároveň je třeba říci, že tento návrh byl natolik vstřícný, že rezignoval na spravedlnost, na níž mají knížata z Lichtenštejnu právo. Lichtenštejnové totiž přislíbili, že se de facto vzdají vlastnictví majetků, na něž dle svého přesvědčení, i z objektivních důvodů, mají nárok. Tento nanejvýše velkorysý návrh se zpočátku, zdá se, těšil podpoře jak prezidenta republiky, jemuž Koruna Česká, přestože bytostně nesouhlasí se samotnou existencí jeho úřadu, byla vděčna za opětovné otevření této otázky, tak i přinejmenším části české vlády.

Leč realita byla nakonec zcela jiná. Jakmile se tento návrh stal jen trochu medializovaným, ukázalo se, že téměř nikdo z českých aktérů nemá odvahu jít do skutečných důsledků. Na straně Petra Pavla jsme viděli odporný alibismus, když si náhle uvědomil, že vlastně pouze informoval vládu, a že na to vlastně sám nemá názor, a že on nic.

Pokud jde o vládu, tak ta se zjevně rozhodla hrát vabank a doufá, že celá věc nakonec skončí na tom, že přeci nelze prolomit Benešovy dekrety, a žádný majetek se vracet nebude. Na tomto místě musíme opětovně podotknout, že v žádném případě nejsme pro plošné zrušení dekretů a vrácení majetku prokazatelným zrádcům a válečným zločincům. Není však žádný důvod, proč by nemělo být přezkoumáváno, zdali vždy byly dekrety aplikovány správně a podle práva.

Důvod je zřejmý. Vláda se rozhodla upřednostnit ekonomický zájem jedné ze svých korporací, Národního památkového ústavu, jehož hospodaření do značné míry stojí na výdělcích z Lichtenštejnských majetků (a též majetků hlubocko-krumlovské větve knížat ze Schwarzenbergu, neméně kontroverzně zabavených zákonem Lex Schwarzenberg) před zájmy na spravedlivé historické vyrovnání. Tento postoj nás mrzí zejména u KDU-ČSL, která se stavěla jako strana, mající historickou paměť, nepoškozenou levicovými, komunistickými a národně socialistickými mýty, a která ukazovala pochopení pro právo a spravedlnost, včetně té dějinné. Stejně tak nás to mrzí i u ODS, která se staví jako pravicová strana chránící soukromé vlastnictví.

Z odstupem oněch několika týdnů lze zkonstatovat, že výše popsaná debata v českých médiích nevedla k ničemu, snad s výjimkou toho, že všichni aktéři se předháněli v tom, kdo od této záležitosti dá ruce pryč.

Koruna Česká tedy musí uvést, že dle jejího názoru český stát nejen že přišel o možná poslední šanci, jak se smírně vyrovnat a dohodnout s knížaty z Lichtenštejnu, ale též že přišel o jedinečnou šanci, kterou by mohl být pokus o novou podobu památkové péče v českých zemích, jež by spočívala ve společné správě kulturního dědictví s řadou jeho majoritních vlastníků. To by postupně umožnilo přetransformovat NPÚ do státem regulované organizace, v níž by participovali i tito výše zmínění vlastníci, a alespoň trochu se ulehčilo až příliš přebujelému státnímu sektoru.

Naše strana tedy vyzývá české politické a státní činitele k větší odvaze, s níž by se měli konečně postavit nejen na stranu přirozené spravedlnosti, ale i na stranu poněkud inovativnějších řešení, než které nabízí lpění na současném (a dlouhodobě neudržitelném) statu quo. Ukradený majetek zůstane ukradeným, i kdyby to nakrásně z formálních důvodů odmítaly všechny soudy světa.

V Praze dne 15. 12. 2023

Předsednictvo Koruny České (Monarchistické strany Čech, Moravy a Slezska)